

Şair Baş Koyduğu Kadar Bu Masum Aşka

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Nisan 2024

Renk körü bir aşk ve pişekar sevinçler sokağı özlemin fiyaskosu ihbar edilesi duygular...

Yüklü mizacı şairin

Eş güdümlü bir mermi gibi sevginin

İkramı:

Aşkın idamesi

Saf tutan yıldızlar aşikâr âşık mehtaba

Derin bir yara izi

Aşka nameler yağdıran

Dünden kalan nice öğreti

Duygular yadigâr babadan

Batıl bir öfke değil

Varsa yoksa masumiyetin seyrüseferi...

Mıntıkam aşk iken

Mihrabımda yaralı düşler gezgini

Güzergâhı ömrün

Bir yitime mahal veren

Tutuklu kalbin

Kâh hüznü kâh neşesi
Meşrebinde uyuya kalmış iken şiir
Dökümlü etekleri
Ne kibirli
Ne sıradan
Darmaduman edilmiş ruhlardan biri sadece.

Yanılgı eşiğinde
Algının beşiğinde
Gün batımı gündoğumu
Bir batımda doğan gün ve gecenin ufku...

Seyyah sancılar durağı
Mağlubiyet yüklü sevdanın kurduğu otağı
Yazmadığında kaplanan yürek sessizliğin mealinde
Top tüfek kuşanmak ne ki
Donanımlı bir yürek ve miladı
Aşkın zaferi
Özdeş duygular nabzını alamadığı kadar mutluluğun
İsyanı dahi sollar karanlık.

Aymazlığı ömrün
Hibe edilesi dürtülerin
Külün ta kendisi
Yanmaya kadir
Yazmaya dair
Ucu yanık masallardan tırtıklanmış bir aşk
Kavrulmuş leblebi tadında
Adı çıktı bir kere yalnızlığın
Yadında dünün
Esareti sözcüklerin...

Ilıman bir iklime meyyal
İstişare edebildiği kadar şair kalemi ile hemhal
Kuşluk vakti düşüp de yola
Kuş mu kondurdu sanki bu yamalı sevda?
Mizacı kuş
Çırpı bacaklı bir gülüş
Kalemin nazenin endamı

Biteviye savsaklansa da şair
Ödün vermediği kadar kendinden
Hep de sevmelere dair.

Kubbenin örtüsü
Yerkürenin ölüsü
Araf'ta saklı adeta
Muhteviyatı s/onsuzlukla iştiğal
Yerin göğün sarkacı
Ve işte baş koyduğu kadar bu masum aşka
Baş veren umudu yok saymadığı kadar
Kat izinde hulasası duyguların
Kanaviçelerle örülü şiirin
Duvağı.

Şairin son durağı ise beklemede
Mutlak bir mutluluk
Hoş beş ettiği kadar kalemle kaderin izdivacı
Nelere delalet oysaki ömür?
İstilasında duyguların
Kanıksandığı kadar hüznün
Kayıpların neşrinde
Yazılısı bir şiir bir nesir
İmgelerin valsı
Sözcükler bassa da ayağına şairin.
İnzivada geçen ömrün ertesi
Boyun eğmediği kadar
Şair hiç ama hiç kimseye...